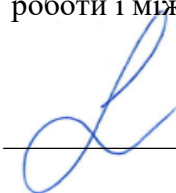

Вінницький національний медичний університет імені М.І. Пирогова

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор ЗВО з науково-педагогічної
роботи і міжнародних зв'язків

 Інна АНДРУШКО

“30” серпня 2024 року

«ПОГОДЖУЮ»

Завідувач кафедри
загальної гігієни та екології

 _____ проф. ЗВО Ігор СЕРГЕТА

“30” серпня 2024 року

СИЛАБУС

з підготовки доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти

**БК 5.6. ПРОФІЛАКТИКА СЕЗОННИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ТА
ЗАХВОРЮВАНЬ, ЯКІ РЕГУЛЮЮТЬСЯ МІЖНАРОДНИМИ
МЕДИКО-СОЦІАЛЬНИМИ ПРАВИЛАМИ**

Спеціальність	Педіатрія
Освітній рівень	третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти
Освітня програма	ОНП «Педіатрія», 2020
Навчальний рік	2024-2025
Кафедра	Кафедра загальної гігієни та екології
Лектори	к.біол.н., доцент ЗВО Людмила ПРОЦЮК
Контактна інформація	http://vnmu.edu.ua/ кафедра загальної гігієни та екології Україна, Вінниця, вул. Стуса, 2
Укладач силабусу	к.мед.н., доц. ЗВО Ольга БРАТКОВА

1. Статус та структура дисципліни

Статус дисципліни	Вибіркова / професійна підготовка
Код дисципліни в ОНП/місце дисципліни в ОНП	ВК5.6 / дисципліна професійної підготовки
Курс/семестр	I курс / 2 семестр
Обсяг дисципліни (загальна кількість годин/кількість кредитів ЄКТС)	1,5 кредити ЄКТС
Кількість змістових модулів	1 модуль
Структура дисципліни	Лекції – 8 год Практичні заняття – 22 год Самостійна робота – 15 год
Мова викладання	українська
Форма навчання	Денна або дистанційна згідно наказу

2. Опис дисципліни

Коротка анотація курсу, актуальність. Дисципліна є вибірковою компонентом освітньо-наукової програми «Педіатрія», підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації Доктор філософії, галузі знань «Охорона здоров'я» спеціальності «Педіатрія», розрахована на 1,5 кредити, які здобувачі освіти засвоюють протягом 2 семестру на 1 році навчання.

Дана навчальна програма присвячена комплексному вивченню механізмів виникнення та методів профілактики найбільш актуальних сезонних і особливо небезпечних захворювань. Перша частина курсу фокусується на біологічних та екологічних чинниках, що зумовлюють розвиток сезонних алергопатологій у населення. Аспіранти детально вивчають типи алергенів, їхню періодичність та вплив кліматичних змін на тривалість періодів пилювання рослин. У межах модуля розглядаються сучасні методи діагностики сенсibiliзації та роль перехресних реакцій між пилюком і харчовими продуктами. Важливою складовою є опанування цифрових інструментів, зокрема алергопрогнозу та інших e-health сервісів для моніторингу епідеміологічної ситуації.

Другий блок програми присвячений глобальній інфекційній безпеці та реалізації Міжнародних медико-санітарних правил (ММСП). Курс охоплює вивчення особливо небезпечних інфекцій, що здатні викликати надзвичайні ситуації у галузі міжнародної охорони здоров'я. Аспіранти вивчають досвід боротьби з пандемією COVID-19 та іншими респіраторними синдромами (SARS, MERS) для запобігання майбутнім загрозам.

Значна увага приділяється організації систем інфекційного контролю безпосередньо в закладах охорони здоров'я. Модуль формує чіткі алгоритми роботи медичного персоналу в осередках спалахів висококонтагіозних захворювань. Опрацьовуються міжнародні стандарти використання засобів індивідуального захисту та протоколи біобезпеки при роботі з патогенами. Програма навчає інтегрувати національні заходи профілактики у глобальну систему санітарної охорони кордонів. У результаті навчання аспірант набуває здатності критично оцінювати епідемічні загрози та впроваджувати науково обґрунтовані превентивні стратегії. Даний модуль є фундаментом для підготовки науковця, здатного працювати в умовах сучасних біологічних викликів.

Предметом вивчення даного курсу є вивчення закономірності впливу сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами на організм людини та громадське здоров'я та здоров'я населення та його окремих груп з метою обґрунтування гігієнічних нормативів, санітарних норм і правил та профілактичних заходів, реалізація яких забезпечує оптимальні умови для життєдіяльності, збереження та зміцнення здоров'я та попередження захворювань.

Передреквізити. Відповідно вивчення навчальної дисципліни “Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами” здійснюється, коли аспірантом набуті відповідні знання з основних базових дисциплін на II рівні вищої освіти, а також дисциплін: історія філософії, як методологічна основа розвитку науки та цивілізації, англійська мова у науково-медичному спілкуванні, медична етика та деонтологія,

Культура мови лікаря: термінологічний аспект, публікаційна активність та наукометричні бази даних, біоетичні та медико-правові основи наукових досліджень, з якими інтегрується програма

Метою навчальної дисципліни “Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами,” як навчальної дисципліни в системі медичних знань є розвиток у лікаря гігієнічного мислення, отримання навичок оцінки факторів навколишнього середовища та епідемічний процес при різних групах інфекційних захворювань, які призводять до розвитку сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами, оцінити їх негативний вплив на організм людини, та одержання знань і умінь про наслідки їх негативного впливу на здоров'я людини, поняття біобезпеки як стану захищеності популяції від біологічних загроз, а також розробки профілактичних заходів запобігання виникненню цих захворювань та негативних зрушень у стані здоров'я людини. Разом з тим основна мета предмету як медичної науки – збереження та зміцнення здоров'я людини, шляхом запобігання сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами.

Постреквізити. Навчальна дисципліна “Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами” є фундаментальною для підготовки фахівців у галузі охорони здоров'я та формує засади поглибленого вивчення наступних дисциплін: дисципліна дає розуміння механізмів передачі інфекцій, що є критичним для клінічної епідеміології, госпітальної епідеміології, інфектології, загальної гігієни. Оскільки міжнародні правила регулюють відповідь на надзвичайні ситуації, знання з цієї дисципліни є основою для громадського здоров'я, менеджменту в охороні здоров'я, соціальної медицини, біостатистики. Знання алгоритмів ММСП (Міжнародних медико-санітарних правил) дозволяє аспірантам ефективно вивчати організацію медичної допомоги в умовах надзвичайних ситуацій, біобезпеку та біозахист.

Дисципліна закладає основи формування знань, умінь та навичок, виховання морально-етичних цінностей, які визначаються кінцевими цілями програми, необхідних у подальшій професійній діяльності.

3. Результати навчання

Після успішного завершення курсу аспірант має продемонструвати високий рівень інтеграції наукових знань та практичного досвіду, зокрема:

Аспірант повинен знати:

1. Фізико-хімічні властивості біоаерозолів та механізми їх впливу на слизові оболонки людини.
2. Таксономію та календар пилювання основних груп алергенних дерев (береза, вільха, ліщина та ін.).
3. Морфологічні ознаки пилюкових зерен злакових трав (тимофіївка, тонконіг, грястиця), що визначають їх алергенність.
4. Біологічні особливості бур'янів (амброзія, полин, лобода) та тривалість їх сезону палінації в різних регіонах України.
5. Класифікацію мікоалергенів (*Alternaria*, *Cladosporium* та ін.) та умови їх масового поширення у повітрі.
6. Молекулярну структуру головних (major) алергенів та концепцію пан-алергенів (профіліни, полкальцини).
7. Механізми перехресної реактивності між різними ботанічними родинками.
8. Патогенез орального алергічного синдрому, зумовленого пилюково-харчовими перехрестами.
9. Методологію роботи палінологічних пасток (принципи волюметричного аналізу повітря).
10. Алгоритми роботи e-health сервісів для алергопрогнозування та персоналізованого моніторингу симптомів.
11. Юридичну структуру ММСП-2005 та зобов'язання держави щодо міжнародної медико-санітарної безпеки.
12. Класифікацію інфекційних подій, які потребують негайного повідомлення до ВООЗ.

13. Епідеміологію та патогенез хвороб «першої групи» (холера, чума, вірусні геморагічні гарячки).

14. Клінічні ознаки та протоколи діагностики лихоманки Західного Нілу та лихоманки Ебола.

15. Глобальну стратегію елімінації поліомієліту та сучасні ризики його поширення.

16. Генетичну мінливість вірусів грипу (антигенний дрейф та шифт) у контексті пандемічних загроз.

17. Критерії визначення важкого гострого респіраторного синдрому (SARS) та методи диференційної діагностики.

18. Принципи біобезпеки та біозахисту (Biorisk management) при роботі з патогенами міжнародного значення.

19. Еволюцію штамів COVID-19 та особливості постковідного синдрому в контексті громадського здоров'я.

20. Етичні аспекти обмеження прав людини під час введення карантинних заходів міжнародного значення.

та повинен вміти:

1. Ідентифікувати під мікроскопом основні типи пилкових зерен (дерева, трави, бур'яни), характерні для України.

2. Аналізувати палінологічні звіти та корелювати концентрацію пилку з клінічними проявами у пацієнтів.

3. Складати індивідуальні графіки профілактики для пацієнтів на основі календаря пилкування.

4. Інтерпретувати результати молекулярної алергодіагностики (Component-resolved diagnostics — CRD).

5. Визначати ризики перехресних реакцій та формувати рекомендації щодо елімінаційної дієти.

6. Користуватися цифровими інструментами (Pollen App, системи алергомоніторингу) для наукового збору даних.

7. Проводити диференційну діагностику між сезонним алергічним ринітом та вірусними респіраторними інфекціями.

8. Розробляти алгоритми неспецифічної профілактики (використання бар'єрних засобів, фільтрація повітря).

9. Оцінювати подію за схемою Додатку 2 ММСП (алгоритм прийняття рішення про загрозу міжнародного рівня).

10. Заповнювати облікові форми екстреного повідомлення про виявлення особливо небезпечних захворювань.

11. Планувати заходи первинної профілактики при підозрі на завезення екзотичних геморагічних лихоманок.

12. Оцінювати ефективність засобів індивідуального захисту (ЗІЗ) різних рівнів безпеки.

13. Організувати епідеміологічне розслідування випадку захворювання, що має міжнародне значення.

14. Аналізувати рівень популяційного імунітету до вакцинованих хвороб (поліомієліт, грип).

15. Розробляти стратегії комунікації ризиків для населення під час спалахів сезонних та особливо небезпечних інфекцій.

16. Проводити критичний аналіз наукової літератури щодо нових методів лікування COVID-19 та інших пандемічних загроз.

17. Оцінювати вплив кліматичних змін на зміщення сезонів алергії та розширення ареалів переносників (комарів, кліщів).

18. Використовувати статистичні методи для оцінки кореляції між екологічними факторами та захворюваністю.

19. Розробляти протоколи наукового дослідження в галузі профілактичної медицини та алергології.

20. Формулювати пропозиції щодо вдосконалення регіональних програм захисту населення від біологічних загроз.

4. Зміст та логістика дисципліни

Програма вивчення дисципліни включає 1 модуль, до складу якого входить 1 змістовий модуль.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 45 годин – 1,5 кредити ЄКТС.

Модуль 1: 45 годин, 1,5 кредити

Опис навчального плану з дисципліни

Структура навчальної дисципліни	Кількість годин		СР	Рік навчання	Вид контролю	
	Всього годин/ кредитів ЄCTS	Аудиторних				
		Лекцій	Практичних			
	45годин/ 1,5 кредита	10	10	25	1	
Модуль 1 Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами 1 змістовий модуль	45 годин/ 1,5 кредита	10	10	25	1	ПК-залік

Примітка: 1 кредит ЄCTS становить 30 академічних годин.

Модуль 1. Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами

Змістовий модуль 1. Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами

Тема 1. Чинники сезонних алергічних захворювань, їх типи, періодичність, їх зміни у часі та фактори, що ці зміни обумовлюють. Основні групи сезонних алергенів довкілля.

Тема 2. Особливості сезонних алергічних захворювань, викликаних компонентами біоаерозолі.

Тема 3. Основні групи сезонних алергенів довкілля. Алергени дерев, їх групи, морфологічні особливості.

Тема 4. Алергени злаків та бур'янів їх групи, особливості морфології та сезонність.

Тема 5. Алергени грибів, їх групи, особливості поширення та впливу на організм сенсibilізованих осіб.

Тема 6. Перехресна реактивність між групами пилоквих алергенів, пилоквих та харчових алергенів. Причини виникнення, методи діагностики, профілактика.

Тема 7. Сучасні можливості діагностики та профілактики сезонних алергічних захворювань. Алергопрогноз та інші e-health сервіси, сучасний стан та перспективи розвитку.

Тема 8. Цифрова медицина у боротьбі із сезонними алергічними захворюваннями: можливості алергопрогнозу та мобільних сервісів.

Тема 9. Особливо небезпечні інфекції та події, що становлять надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я: сучасні стратегії діагностики, клінічного ведення та профілактики. Комплексний підхід до контролю висококонтагіозних захворювань та вірусних геморагічних лихоманок у сучасних умовах.

Тема 10. Особливо небезпечні захворювання та Міжнародні медико-санітарні правила. Проблеми профілактики.

Тема 11. Проблеми профілактики особливо небезпечних інфекцій в умовах глобалізації та міжнародної мобільності населення.

Тема 12. Захворювання, будь-яка подія за участю яких завжди оцінюється як надзвичайна

(холера, чума, геморагічна лихоманка Ебола, геморагічна лихоманка Марбург, лихоманка Ласса, лихоманка Західного Нілу): актуальні проблеми діагностики, перебігу та профілактики.

Тема 13. Організація системи інфекційного контролю та біобезпеки в закладах охорони здоров'я - алгоритми роботи та стандарти захисту персоналу в осередках особливо небезпечних інфекцій. Профілактика поширення особливо небезпечних інфекцій і міжнародні медико-санітарні правила.

Тема 14. Захворювання, випадки виникнення яких можуть мати серйозний вплив на здоров'я населення (натуральна віспа, поліомієліт, високопатогенний пташиний грип, важкий гострий респираторний синдром): актуальні проблеми діагностики, перебігу та профілактики

Тема 15. Актуальні аспекти діагностики та профілактики COVID-19 та інших особливо небезпечних інфекцій, що становлять міжнародну загрозу.

Тема 16. Захворювання, випадки яких потенційно мають міжнародне значення (геморагічні лихоманки тощо), та COVID-19: актуальні проблеми діагностики, перебігу та профілактики

Теми лекційного курсу розкривають проблемні питання відповідних розділів дисципліни.

Практичні заняття передбачають теоретичне обґрунтування основних питань теми та засвоєння наступних практичних навичок:

1. Аеропалінологічний моніторинг: Навичка аналізу концентрації пилку в повітрі за допомогою даних світлової мікроскопії або автоматизованих систем.
2. Складання регіональних календарів пилення: Прогнозування піків сезонності для різних географічних зон на основі кліматичних змін.
3. Диференційна діагностика фенотипів риніту: Відмежування сезонного алергічного риніту від неалергічних форм (вазомоторного, інфекційного).
4. Інтерпретація молекулярного профілю сенсibilізації: Робота з результатами тестів (Alex2, ISAC) для виявлення мажорних та мінорних алергенів.
5. Побудова матриці перехресної реактивності: Визначення ризиків розвитку орального алергічного синдрому (ОАС) при вживанні певних груп продуктів.
6. Визначення порогу чутливості: Оцінка мінімальної концентрації алергену, що викликає клінічну відповідь у пацієнта.
7. Навичка проведення шкірних прік-тестів: Від постановки позитивного/негативного контролю до вимірювання діаметра папули.
8. Розробка стратегій первинної профілактики: Формування рекомендацій для груп ризику щодо запобігання розвитку сенсibilізації.
9. Оцінка ефективності АСІТ: Моніторинг динаміки симптомів та потреби в медикаментах під час специфічної імунотерапії.
10. Робота з e-health сервісами: Використання та аналіз даних з пацієнтських щоденників алергії (наприклад, MASK-air).
11. Епідеміологічне розслідування: Навичка збору даних для виявлення джерела інфекції та меж епідемічного осередку.
12. Оцінка ризиків згідно з ММСП (2005): Визначення, чи становить подія надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я міжнародного значення (PHEIC).
13. Алгоритм забору біоматеріалу при ОНІ: Виконання маніпуляцій при підозрі на холеру, чуму або геморагічні лихоманки з дотриманням біобезпеки.
14. Диференційна діагностика вірусних геморагічних лихоманок: Ведення хворих із підозрою на Ебола, Марбург або Ласса.
15. Клінічне ведення тяжкого гострого респираторного синдрому (ТГРС): Навички підтримки життєвих функцій та кисневої терапії.
16. Інтерпретація результатів ПЛР та ІФА: Аналіз циклів порогу (Ct) та титрів антитіл для визначення стадії інфекційного процесу (на прикладі COVID-19).
17. Організація карантинних заходів: Розрахунок термінів ізоляції та обсервації залежно від інкубаційного періоду конкретного збудника.
18. Надання невідкладної допомоги при інфекційно-токсичному шоці: Протоколи інтенсивної терапії на догоспітальному та госпітальному етапах.
19. Оцінка стану вакцинопрофілактики: Аналіз охоплення щепленнями (наприклад, при поліомієліті) та розробка планів "наздоганяючої" вакцинації.

20. Застосування телемедицини технологій: Консультування пацієнтів в умовах ізоляції або обмеженого доступу до «червоної зони».
21. Вибір та застосування ЗІЗ: Професійне володіння технікою використання ізолюючих костюмів та респіраторів класу FFP3/N95.
22. Аудит системи інфекційного контролю: Проведення перевірки дотримання санітарно-гігієнічного режиму в ЗОЗ.
23. Управління потоками пацієнтів: Створення логістичних схем для розділення "чистих" та "брудних" маршрутів у лікарні.
24. Контроль за дезінфекцією та стерилізацією: Перевірка якості обробки інструментарію та приміщень (використання хімічних та біологічних індикаторів).
25. Профілактика професійного зараження: Алгоритм дій при аварійному контакті з кров'ю або іншими біорединками.
26. Оцінка вентиляційних систем: Розуміння принципів роботи боксів з негативним тиском для ізоляції повітряно-крапельних інфекцій.
27. Розробка стандартних операційних процедур (СОП): Складання покрокових інструкцій для персоналу в умовах спалаху ОНІ.
28. Навчання медичного персоналу: Навичка проведення тренінгів (симуляційних занять) з біобезпеки.
29. Користування реєстрами та базами даних: Реєстрація інфекційних випадків у державних та міжнародних системах епіднадзора.
30. Етико-деонтологічне консультування: Навичка комунікації з родичами хворих на ОНІ та дотримання прав пацієнтів в умовах карантину.

На практичних заняттях аспіранти разом з викладачем розбирають теоретичні питання, оформлюють протоколи в робочих зошитах, формують висновки до опрацьованої теми.

Самостійна робота аспіранта передбачає підготовку до практичних занять та підсумкового заняття, вивчення тем для самостійної поза аудиторної роботи, підготовка презентацій, схем, таблиць. Контроль засвоєння тем самостійної поза аудиторної роботи здійснюється на підсумковому контролі з дисципліни.

Індивідуальна робота включає опрацювання наукової літератури, підготовку оглядів з наданих тем для презентації на заняттях, виконання науково-практичних досліджень, участь у профільних олімпіадах, науково-практичних конференціях, конкурсах наукових робіт.

Календарні та тематичні плани лекційних та практичних занять, тематичний план самостійної поза аудиторної роботи, обсяг та напрямки індивідуальної роботи опубліковані на сайті кафедри.

Маршрут отримання матеріалів: Кафедра загальної гігієни та екології/ Аспіранту/ Навчально-методичні матеріали/ або за посиланням <https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра загальної гігієни та екології#. Доступ до матеріалів здійснюється з корпоративного акаунту s000XXX@vnmu.edu.ua.

5. Форми та методи контролю успішності навчання

Поточний контроль на практичних заняттях	Методи: усне або письмове опитування, тестування, оформлення протоколу в робочому зошиті, оцінювання доповіді за темою заняття, участі у дискусії
Підсумковий семестровий контроль	Аспірант отримує позитивну оцінку з дисципліни в разі отримання середньоарифметичного балу з усіх тем дисципліни, винесених на практичні заняття (поточного контролю) вище 3,0, наявності оформлених протоколів до кожної теми та підготовленої на протязі вивчення дисципліни мінімум 3х доповідей на практичному занятті (згідно положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання https://www.vnmu.edu.ua/Загальна інформація/Основні документи)
Засоби діагностики успішності	Теоретичні питання, тести, практичні завдання,

навчання	демонстрація практичних навичок
----------	---------------------------------

6. Критерії оцінювання

Оцінювання знань здійснюється згідно Положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання <https://www.vnmu.edu.ua/Заральна> інформація/Основні документи)

Поточний контроль	За системою традиційних оцінок: 5 «відмінно», 4 «добре», 3 «задовільно», 2 «незадовільно»
Проміжні розділові контролю	За системою традиційних оцінок
Контроль практичних навичок	За системою традиційних оцінок
Підсумковий контроль з дисципліни – диференційований залік	До підсумкового заняття допускаються аспіранти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та при вивченні дисципліни набрали поточну кількість балів, не меншу за мінімальну – 72 бали. Оцінка за іспит (диференційований залік): 71-80 балів – «відмінно» 61-70 балів – «добре» 50-60 балів – «задовільно» Менше 50 балів – «не задовільно»/не склав
Оцінювання дисципліни:	Поточна успішність – від 72 до 122 балів (конвертація середньої традиційної оцінки за практичні заняття за 120-бальною шкалою): 60% оцінки за дисципліну Підсумковий контроль – від 50 до 80 балів: 40% оцінки за дисципліну Індивідуальна робота – від 1 до 12 балів Сумарно від 122 до 200 балів.

Шкала оцінювання дисципліни: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою для диференційованого заліку
180-200	A	відмінно
170-179,99	B	добре
160-169,99	C	
141-159,99	D	задовільно
122-140,99	E	задовільно
60-121,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-59,99	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

7. Політика навчальної дисципліни/курсу

Аспірант має право на отримання якісних освітніх послуг, доступ до сучасної наукової та навчальної інформації, кваліфіковану консультативну допомогу під час вивчення дисципліни та опанування практичними навичками. Політика кафедри під час надання освітніх послуг є студентоцентрованою, базується на нормативних документах Міністерства освіти та Міністерства охорони здоров'я України, статуті університету та порядку надання освітніх послуг, регламентованого основними положеннями організації навчального процесу в ВНМУ ім.М.І.Пирогова та засадах академічної доброчесності.

Дотримання правил розпорядку ВНМУ, техніки безпеки на практичних заняттях. Інструктаж з техніки безпеки поводження з хімічними реактивами, технічними та електричними приладами проводиться на першому практичному занятті викладачем. Аспірант, який не пройшов інструктаж, не допускається до виконання практичних робіт.

У разі оголошення сигналу «**ПОВІТРЯНА ТРИВОГА**» здобувачі освіти організовано із викладачем повинні прослідувати з навчальних приміщень до укриття. Викладач залишає аудиторію останнім, перевіряє приміщення на відсутність у ньому здобувачів освіти та працівників, після чого прямує до укриття. Під час переміщення до укриття необхідно врахувати наявність осіб з особливими потребами, передбачивши їх швидке і спокійне переміщення до укриття. Здобувачі освіти, які перебувають на подвір'ї навчального корпусу, під час сигналу оповіщення повинні самостійно рухатися до найближчого укриття фонду захисних споруд. У середині захисної споруди здобувачі освіти повинні швидко та спокійно зайняти місця і дотримуватись правил поведінки в укритті. Під час перебування у захисній споруді викладачі здійснюють необхідну підтримку, вживають заходи для комфортного та спокійного перебування в укритті. Після завершення небезпеки та оголошення про відбій тривоги, викладачі слідкують за тим, щоб усі здобувачі освіти покинули укриття і продовжили навчання в аудиторіях.

Вимоги щодо підготовки до практичних занять. Аспірант повинен вчасно приходити на практичне заняття, теоретично підготовленим згідно теми. Запізнення на практичне заняття не допускається. Форма одягу – медичний халат.

Використання мобільних телефонів та інших електронних девайсів під час практичних занять не допускається.

Академічна доброчесність. Під час вивчення дисципліни аспірант має керуватись Кодексом академічної доброчесності ВНМУ ім.М.І.Пирогова (<https://www.vnmu.edu.ua/> загальна інформація/ Основні документи/ Кодекс академічної доброчесності). При порушенні норм академічної доброчесності під час поточного та підсумкових контролів аспірант отримує оцінку «2» та повинен її відпрацювати своєму викладачу в установленому порядку протягом двох тижнів після отриманої незадовільної оцінки.

Пропуски занять. Пропущені заняття відпрацьовуються в порядку, установленому в Положенні про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання <https://www.vnmu.edu.ua/> Загальна інформація/Основні документи) у час, визначений графіком відпрацювань (опублікований на сайті кафедри <https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра гігієни та екології) черговому викладачу. Для відпрацювання пропущеного заняття аспірант повинен підготувати конспект та вивчити тему.

Порядок допуску до підсумкового контролю з дисципліни наведений в Положенні про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова (посилання <https://www.vnmu.edu.ua/> Загальна інформація/Основні документи). До підсумкового контролю допускаються аспіранти, які не мають пропущених невідпрацьованих практичних занять та отримали середню традиційну оцінку не менше «3».

Додаткові індивідуальні бали. Індивідуальні бали з дисципліни (від 6 до 12) аспірант може отримати за індивідуальну роботу, обсяг якої оприлюднений на сайті кафедри в навчально-методичних матеріалах дисципліни, кількість балів визначається за результатами ІРС згідно Положенню про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання <https://www.vnmu.edu.ua/> Загальна інформація/Основні документи).

Вирішення конфліктних питань. При виникненні непорозумінь та претензій до викладача через якість надання освітніх послуг, оцінювання знань та інших конфліктних ситуацій, аспірант повинен спершу повідомити про свої претензії викладача. Якщо конфліктне питання не вирішено, то аспірант має право подати звернення до завідувача кафедри згідно Положення про розгляд звернень здобувачів вищої освіти у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (<https://www.vnmu.edu.ua/> Загальна інформація/Основні документи).

Політика в умовах дистанційного навчання. Порядок дистанційного навчання регулюється Положенням про запровадження елементів дистанційного навчання у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (<https://www.vnmu.edu.ua/> Загальна інформація/Основні документи). Основними навчальними платформами для проведення навчальних занять є Microsoft Team, Google Meets. Порядок проведення практичних занять, відпрацювання та консультацій під час дистанційного навчання оприлюднюється на веб-сторінці кафедри (<https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра загальної гігієни та екології/ Студенту або <https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра загальної гігієни та екології / Новини).

Зворотній зв'язок з викладачем здійснюється через месенджери (Viber, Telegram, WhatsApp) або електронну пошту (на вибір викладача) в робочий час.

1. Навчальні ресурси

Навчально-методичне забезпечення дисципліни оприлюднено на сайті кафедри (<https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра загальної гігієни та екології/ Аспіранту).

Консультації проводяться згідно графіку консультацій.

2. Розклад та розподіл груп по викладачам опублікований на веб-сторінці кафедри (<https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра загальної гігієни та екології / Аспіранту).

3. Питання до проміжних та підсумкового контролів дисципліни опубліковані на веб-сторінці кафедри (<https://www.vnmu.edu.ua/> кафедра загальної гігієни та екології / Аспіранту).

Силабус з дисципліни «Профілактика сезонних захворювань та захворювань, які регулюються міжнародними медико-соціальними правилами» обговорено та затверджено на засіданні кафедри загальної гігієни та екології
(протокол №1 від 28 серпня 2024 року)

Відповідальний за курс

к.мед.н., доц. ЗВО Людмила ПРОЦЮК

Завідувач кафедри
загальної гігієни та екології

д.мед.н., проф. ЗВО Ігор СЕРГЕТА